

в) промјену у раду извора загађења која има утицај на животну средину и

г) датум и ефекте трајног затварања постојећег извора загађења.

(3) Упис обвезника у евиденцију из става 1. овог члана обавља се на основу рјешења које доноси Фонд.

(4) Министар доноси правилник о облику, садржају и начину вођења евиденције обвезника плаћања накнада.

(5) Евиденција из става 1. овог члана је јавна.

Члан 27.

(1) Рад Фонда је јаван.

(2) Фонд благовремено и истинито, а на начин прописан статутом Фонда, обавјештава јавност о обављању дјелатности за коју је основан.

(3) Фонд је дужан да јавности и средствима јавног информисања на њихов захтјев даје информације о обављању послова из своје дјелатности, те да им омогући увид у заштићену документацију, у складу са Законом о слободи приступа информацијама.

(4) Фонд може ускратити давање информације ако је прописана као службена или пословна тајна.

Члан 28.

Новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у Фонду ако:

а) не води евиденцију обвезника плаћања накнаде (члан 26. став 1.),

б) не доставља извјештаје о остваривању програма рада Фонда у прописаном року или на захтјев Министарства и Владе (члан 11. став 8.) и

в) благовремено и истинито не обавјештава јавност о обављању своје дјелатности за коју је основан на начин прописан статутом Фонда (члан 26. став 2.).

Члан 29.

(1) Влада ће у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона донијети акта из члана 20. став 2. овог закона.

(2) Министар ће у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник о облику, садржају и начину вођења евиденције обвезника плаћања накнада из члана 26. став 4. овог закона.

Члан 30.

(1) Надзорни одбор Фонда престаје да ради даном ступања на снагу овог закона.

(2) Влада ће, у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона извршити именовање чланова Управног одбора Фонда и расписати јавни конкурс за избор и именовање директора Фонда, у складу са овим законом.

(3) Фонд ће у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладити пословање и опште акте са одредбама овог закона.

Члан 31.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о Фонду за заштиту животне средине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 51/02 и 53/07).

Члан 32.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-1703/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

2044

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о државним службеницима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, а Вијеће народа 14. новембра 2011. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о државним службеницима није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3050/11
15. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДРЖАВНИМ СЛУЖБЕНИЦИМА

Члан 1.

У Закону о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), (у даљем тексту: Закон) у члану 3. ријечи: "или другим прописом" бришу се.

Члан 2.

У члану 18. додаје се нови став 4., који гласи:

"(4) Члановима уже породице, у смислу овог закона, сматрају се: брачни и ванбрачни супружник, дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, мајка, отац, очух, маћеха, усвојилац, дјед и баба по мајци и по оцу, браћа и сестре и остали чланови заједничког домаћинства."

Члан 3.

Члан 21. мијења се и гласи:

"(1) Државни службеник дужан је да извршава послове и задатке радног мјеста и усмене или писане налоге надлежног руководиоца.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, државни службеник није дужан да изврши усмени налог када сматра да је супротан позитивним прописима, правилима струке, кодексу понашања или да његово извршење може проузроковати штету, и у том случају у писаном облику саопштава надлежном руководиоцу разлоге неизвршавања усменог налога.

(3) Уколико државни службеник поступи у складу са ставом 2. овог члана, дужан је да изврши налог који надлежни руководиоца понови у писаном облику, чиме се ослобађа одговорности за случај наступања штетних посљедица.

(4) Државни службеник дужан је да одбије извршење налога ако би то представљало кривично дјело и о томе писано обавјештава руководиоца органа, односно орган који надзире рад републичког органа управе, ако је налог издао руководиоца органа.

(5) Приликом учешћа у раду и комуникацији са органима и институцијама изван републичких органа управе Републике Српске државни службеник дужан је да затражи став руководиоца органа који је дужан да тражени став достави у писаном облику.

(6) О раду и комуникацији са органима и институцијама из става 5. овог члана државни службеник дужан је да достави писани извјештај руководиоцу органа.

(7) Државни службеник дужан је да чува службену или другу тајну утврђену законом или другим прописом и да чува као тајну све податке које је сазнао у току поступка о странкама и њиховим правима, обавезама и правним интересима, у складу са законом.

(8) Руководилац органа може државног службеника ослободити обавезе чувања службене или друге тајне у судском или управном поступку ако је ријеч о подацима

без којих у том поступку није могуће утврдити чињенично стање и донијети закониту одлуку.

(9) Државни службеник дужан је да са дужном пажњом користи имовину која му је повјерена у сврху обављања његових дужности и не смије је користити за постизање личног интереса или за друге незаконите активности.”

Члан 4.

Послије члана 21. назив одјељка 3: “Нespoјивост и сукоб интереса” мијења се и гласи: “Сукоб интереса”.

Члан 5.

Члан 22. мијења се и гласи:

“(1) Сукоб интереса постоји у ситуацијама у којима државни службеник има приватни интерес који може утицати на непристрасно и објективно вршење његове дужности.

(2) Под приватним интересом државног службеника подразумијева се корист или привилегија коју он или члан његове уже породице могу остварити с обзиром на послове које он обавља.”

Члан 6.

Послије члана 22. додају се нови чл. 22а. и 22б., који гласе:

“Члан 22а.

(1) Лице које се бави самосталном дјелатношћу налази се у сукобу интереса и не може засновати радни однос у статусу државног службеника у републичком органу управе.

(2) Уколико је државни службеник приликом пријема у радни однос прећутао постојање сукоба интереса, руководиоца органа је дужан да покрене дисциплински поступак.

Члан 22б.

(1) У случају да сукоб интереса наступи у току трајања радног односа, државни службеник дужан је да се у року од седам дана од дана настанка разлога који су довели до сукоба интереса изјасни да ли ће их отклонити.

(2) Ако се државни службеник изјасни да ће отклонити разлоге који су довели до сукоба интереса, дужан је да их у року од 15 дана од дана давања изјаве из става 1. овог члана отклони.

(3) Уколико државни службеник није у прописаном року отклонио разлоге који доводе до сукоба интереса, руководиоца органа дужан је да покрене дисциплински поступак.”

Члан 7.

У члану 24. у ставу 1. ријеч: “Изузетно” и запета бришу се, а ријеч: “државни” замјењује се ријечју: “Државни”.

У тачки г) ријечи: “обуком и стручним усавршавањем државних службеника” замјењују се ријечима: “вршити обуку и стручно усавршавање”.

Члан 8.

Послије члана 24. додаје се нови члан 24а., који гласи:

“Члан 24а.

Државни службеник у свом раду не смије слиједити инструкције политичких странака и за вријеме радног времена на било који начин подстицати друга лица да се укључе у рад политичке странке.”

Члан 9.

У члану 26. став 2. мијења се и гласи:

“(2) Послије спроведеног јавног конкурса и након што Агенција потврди да је јавни конкурс спроведен у складу са законом Влада поставља државне службенике из става 1. овог члана на период од пет година са могућношћу обнове мандата, по процедури из става 1. овог члана.”

Члан 10.

У члану 29. послје става 2. додаје се нови став 3., који гласи:

“(3) Услови из става 1. овог члана примјењују се и на намјештенике, осим услова из става 1. тачка б) подтачка 2).”

Члан 11.

У члану 33. у ставу 2. ријеч: “није” замјењује се ријечју: “је”.

Послије става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5., који гласе:

“(3) Кандидати који не испуњавају услове из јавног конкурса не позивају се на интервју, о чему ће на приједлог комисије одлучити Агенција закључком, против кога је допуштена посебна жалба.

(4) Жалба се подноси Одбору у року од три дана од дана пријема закључка.

(5) Одбор одлучује о жалби у року од десет дана од дана пријема жалбе, а жалба одгађа извршење закључка.”

Члан 12.

У члану 34. у ставу 4. послје ријечи: “налази” додају се запета и ријечи: “односно Влада за оне републичке управе и републичке управне организације које за свој рад одговарају Влади”.

У ставу 5. ријечи: “републичког органа” замјењују се ријечју: “републичке”.

У ставу 9. број: “60” замјењује се бројем: “30”, а број: “30” замјењује се бројем: “15”.

Члан 13.

У члану 35. у ставу 2. ријечи: “пријављених на јавни конкурс” замјењују се ријечима: “који испуњавају услове јавног конкурса” и додаје запета.

Члан 14.

Члан 38. мијења се и гласи:

“(1) Обавјештење и рјешење о постављењу, односно избору доставља се свим кандидатима који су учествовали на интервјуу.

(2) Кандидат има право да у року од 15 дана од дана пријема обавјештења и рјешења о избору изјави жалбу ако сматра да су се у изборном поступку десиле такве неправилности које би могле утицати на објективност његовог исхода.

(3) Жалба се подноси Одбору, изузев ако је ријеч о државним службеницима које поставља Влада, а који против рјешења о постављењу могу покренути управни спор у року од 30 дана од дана пријема рјешења.”

Члан 15.

У члану 39. у ставу 2. ријечи: “може да изабере” замјењују се ријечју: “бира”.

Члан 16.

Члан 40. мијења се и гласи:

“(1) Јавни конкурс, односно интерни оглас није успио у сљедећим случајевима:

а) ако нема пријављених кандидата,

б) ако нико од кандидата не испуњава услове прописане јавним конкурсом, односно интерним огласом или

в) уколико нико од кандидата не добије минималан број бодова утврђених правилником којим се ближе уређују правила и процедуре за запошљавање и постављање државних службеника.

(2) О разлозима неуспјелог јавног конкурса, односно интерног огласа, на приједлог комисије, Агенција доноси закључак и доставља га органу и кандидатима.”

Члан 17.

Члан 44. мијења се и гласи:

“(1) На интерном огласу могу учествовати државни службеници из свих републичких органа управе који испуњавају услове из интерног огласа.

(2) Процедuru избора кандидата посредством интерног огласа спроводи Агенција у складу са овим законом.

(3) Уз пријаву на интерни оглас кандидати су дужни да приложе доказе о испуњавању општих и посебних услова.

(4) Неблаговремене, неразумљиве или непотпуне пријаве, на приједлог комисије, одбацује Агенција закључком, против кога је допуштена посебна жалба.

(5) Кандидати који не испуњавају услове из интерног огласа не позивају се на интервју, о чему ће на приједлог комисије одлучити Агенција закључком, против кога је допуштена посебна жалба.

(6) Жалба се подноси Одбору у року од три дана од дана пријема закључка.

(7) Одбор ће одлучити о жалби у року од десет дана од дана пријема жалбе.

(8) Жалба одгађа извршење закључка.

(9) Процедuru избора намјештеника путем интерног огласа спроводи републички орган управе.”.

Члан 18.

Послије члана 44. додаје се нови члан 44а., који гласи:

“Члан 44а.

(1) Ако је изабран кандидат из истог републичког органа управе, руководиоца органа доноси рјешење о његовом распореду са једног радног мјеста на друго, а ако је изабран кандидат из другог републичког органа управе, рјешење о његовом распореду доноси руководиоца органа у који је кандидат изабран.

(2) Обавјештење и рјешење о избору кандидата достављају се свим кандидатима који су учествовали на интервјуу.

(3) На рјешење из става 1. овог члана може се уложити жалба Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(4) Жалба одгађа извршење рјешења.

(5) Изабрани кандидат дужан је да ступи на рад у року од 15 дана од дана коначности рјешења.”.

Члан 19.

Члан 48. мијења се и гласи:

“(1) Државни службеник може без своје сагласности бити распоређен на неодређено вријеме у истом републичком органу управе на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми ако то налажу нова организација или рационализација послова.

(2) На основу писаног споразума руководиоца органа, државни службеник може уз своју сагласност бити на неодређено вријеме распоређен у други републички орган управе уколико у истом органу нема упражњених радних мјеста који одговарају његовој стручној спреми.

(3) Жалба на рјешење о распоређивању из става 1. овог члана подноси се Одбору у року од 15 дана од дана пријема рјешења и она одгађа извршење рјешења.

(4) Одбор ће одлучити о жалби у року од 30 дана од дана њеног пријема.”.

Члан 20.

У члану 49. уставу 2. ријеч: “старјешине” замјењује се ријечју: “руководиоца”.

Члан 21.

У члану 53. у ставу 3. послјије ријечи: “одбије распоред” додају се ријечи: “или да нема упражњеног радног мјеста на које би могао бити распоређен”.

Члан 22.

У члану 60. послјије става 1. додају се нови ст. 2. и 3., који гласе:

“(2) Трошкове стручног усавршавања и оспособљавања сноси републички орган управе.

(3) Послије стручног усавршавања и оспособљавања државни службеник обавезан је да остане на раду у репу-

бличком органу управе најмање двоструко дуже времена од трајања додатног образовања, а у супротном, дужан је да једнократно врати све трошкове стручног усавршавања и оспособљавања.”.

Члан 23.

У члану 62. став 1. мијења се и гласи:

“(1) Приправник је лице које након завршене средње школе, више школе или првог и другог циклуса студија на високошколској установи први пут заснива радни однос у том степену школске спреме.”.

У истом члану послјије става 1. додаје се став 2., који гласи:

“(2) Приправник се у републички орган управе прима на основу јавног конкурса, који расписује и спроводи републички орган управе који врши пријем приправника.”.

Досадашњи ст. 2, 3, 4. и 5. постају ст. 3, 4, 5. и 6.

Члан 24.

Послије члана 63. додају се нови чл. 63а. и 63б., који гласе:

“Члан 63а.

(1) Приправници се оспособљавају за самосталан рад према посебном програму стручног оспособљавања, који доноси руководиоца органа.

(2) Руководилац одређује ментора који прати оспособљавање.

(3) Ментор одређује приправнику појединачан програм оспособљавања и државне службенике који прате његов рад у различитим временским размацима.

(4) Послије окончања приправничког стажа ментор даје руководиоцу писано мишљење о оспособљености приправника.

Члан 63б.

Одредбе чл. 61, 62, 63. и 63а. овог закона примјењују се и на државног службеника који у току трајања радног односа у републичком органу управе стекне виши степен стручне спреме од степена стручне спреме радног мјеста на којем ради.”.

Члан 25.

У члану 68. у ставу 2. у тачки ј) ријеч: “и” брише се и додаје запета.

У тачки к) послјије ријечи: “извјештај” додају се запета и три нове т. л), љ) и м), које гласе:

“л) употреба лажне исправе ради остваривања права у служби,

љ) повреда кодекса понашања државних службеника и м) непријављивање разлога који су довели до сукоба интереса или њихово неотклањање у прописаном року”.

Члан 26.

У члану 69. у тачки б) послјије ријечи: “списа” додају се запета и ријеч: “ствари”.

Члан 27.

У члану 70. став 1. мијења се и гласи:

“(1) За повреде радних дужности из члана 68. став 2. овог закона државном службенику може се изрећи дисциплинска мјера:

а) новчана казна од 20% до 30% плате за пуно радно вријеме, исплаћене за мјесец у коме је новчана казна изречена, а у трајању до шест мјесеци,

б) распоред на радно мјесто ниже категорије или звања, у оквиру исте стручне спреме, у трајању до годину дана или

в) престанак радног односа.”.

Члан 28.

У члану 71. у ставу 1. послјије ријечи: “може се изрећи” додају се ријечи: “писмена опомена или”.

Члан 29.

У члану 74. у тачки а) ријеч: “или” брише се и додаје се запета.

У тачки б) после ријечи: “притвору” додају се ријеч: “или” и нова тачка в), која гласи:

“в) ако би његово присуство на раду штетило интересу органа или ометало вођење дисциплинског поступка”.

Члан 30.

Члан 78. мијења се и гласи:

“(1) Покретање дисциплинског поступка због учињене теже повреде радне дужности застаријева истеком шест мјесеци од дана сазнања за учињену повреду или годину дана од учињене повреде, а за учињену лакшу повреду радне дужности истеком 30 дана од дана сазнања за учињену повреду или шест мјесеци од учињене повреде.

(2) Вођење дисциплинског поступка због учињене теже повреде радне дужности застаријева истеком годину дана од дана покретања дисциплинског поступка, а за лакшу повреду радне дужности истеком шест мјесеци од дана покретања дисциплинског поступка.

(3) Изречена дисциплинска мјера не може се извршити након истека 60 дана од дана коначности рјешења којим је мјера изречена.

(4) Застарјелост не тече ако дисциплински поступак није могуће покренути или водити због одсуства државног службеника или из других оправданих разлога”.

Члан 31.

У члану 86. у ставу 1. у тачки г) ријечи: “који се односе на године стажа осигурања и старосну доб” бришу се.

У тачки к) брише се ријеч: “и” и додаје запета.

У тачки л) после ријечи: “спреми” додају се ријеч: “и” и нова тачка љ), која гласи:

“љ) због изречене дисциплинске мјере престанка радног односа”.

Члан 32.

У члану 91. ст. 2. и 3. мијењају се и гласе:

“(2) Ако се општим актом о систематизацији радних мјеста радно мјесто државног службеника укине или број државних службеника смањи, руководиоца органа распоређује државног службеника на одговарајуће радно мјесто у складу са правилником о критеријумима за распоред државних службеника, који доноси републички органи управе.

(3) Ако не постоји одговарајуће радно мјесто у органу, државни службеник може бити распоређен на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми у други републички орган управе, а ако такво радно мјесто не постоји или се државни службеник не може распоредити, у складу са правилником из става 2. овог члана, државни службеник постаје нераспоредан”.

Члан 33.

У члану 109. додаје се нови став 3., који гласи:

“(3) Поступак за заштиту права државног службеника пред Одбором је обавезан прије покретања судског поступка, осим у случају постављења, односно разрјешења руководећег државног службеника”.

Члан 34.

У члану 111. додају се нови ст. 3. и 4., који гласе:

“(3) Заснивање радног односа намјештеника врши се путем јавног конкурса, који расписује и поступак спроводе републички орган управе.

(4) Влада уредбом прописује поступак спровођења јавног конкурса за пријем намјештеника”.

Члан 35.

Члан 113. мијења се и гласи:

“(1) Одредбе овог закона примјењују се и на намјештенике, изузев одредаба поглавља III - Радна мјеста државних службеника, одредаба поглавља IV, одјелка 2. Заснивање радног односа и члана 61.

(2) На права и дужности намјештеника која нису регулисана овим законом примјењују се општи прописи о раду и колективни уговор”.

Члан 36.

Послије члана 119. додаје се нови члан 119а., који гласи:

“Члан 119а.

Руководиоци републичких органа управе, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона, донијеће правилник из члана 91. став 2. Закона”.

Члан 37.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 01-1709/11
3. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр **Игор Радојичић**, с.р.

2045

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Дванаестој сједници, одржаној 3. новембра 2011. године, а Вијеће народа 14. новембра 2011. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3051/11
15. новембра 2011. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ КРИВИЧНИХ САНКЦИЈА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

У Закону о извршењу кривичних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 12/10) у члану 1. ријечи: “казне малољетничког затвора, извршење васпитних мјера” и запета бришу се.

Члан 2.

У члану 8. у ставу 1. тачка г) брише се.

Тачка д) мијења се и гласи:

“д) “малољетник” је дијете или младо лице са којим се према важећем правном систему, сходно учињеном дјелу, може поступати на начин који се разликује од начина поступања са одраслим лицима”.

Досадашње т. д), ђ), е), ж), з), и), ј), к) и л) постају т. г), д), ђ), е), ж), з), и), ј) и к).

Члан 3.

У члану 11. у ставу 4. ријечи: “и одјељења са максималним обезбјеђењем и интензивним програмом поступања” бришу се.

Члан 4.

У члану 15. у ставу 2. ријечи: “пет година” замјењују се ријечима: “три године”.

У ставу 3. ријечи: “пет година” замјењују се ријечима: “три године”.